

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 485/2015
13.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Ш. и др, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Ш., адвоката М.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 21/11 од 25.04.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1019/14 од 05.12.2014. године, у седници већа одржаној 13.10.2015. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Ш., адвоката М.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 21/11 од 25.04.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1019/14 од 05.12.2014. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К 21/11 од 25.04.2014. године, која је исправљена решењем Вишег суда у Смедереву К 21/11 од 29.05.2014. године, поред осталих окривљених, окривљени Н.Ш. је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му се има урачунати време проведено у притвору почев од 26.12.2006. године па до 23.05.2008. године, те је обавезан да на име судског пашала плати износ од 15.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1019/14 од 05.12.2014. године, а у односу на жалбу браниоца окривљеног Н.Ш., иста је одбијена као неоснована, а пресуда Вишег суда у Смедереву К 21/11 од 25.04.2014. године, исправљена решењем тог суда К 21/11 од 29.05.2014. године, у односу на окривљеног Н.Ш. је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено изјавио бранилац окривљеног Н.Ш., адвокат М.М., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку првостепеном или другостепеном суду пред потпуно измењеним већем или да преиначи побијане пресуде.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног Н.Ш., сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног Н.Ш. у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2. тачка 1) ЗКП и у вези са тим наводи да је суд морао да из списка предмета издвоји доказе – исказе појединих осумњичених дате у полицији, јер записнике о саслушању ових осумњичених нису потписала сва лица која су им присуствовала, те ови осумњичени нису у смислу члана 13. тада важећег ЗКП били поучени и упозорени о својим правима.

Имајући у виду да у захтеву није прецизно означено које записнике о саслушању осумњичених у овом поступку је требало издвојити као незаконит доказ, те како је захтев за заштиту законитости преко браниоца поднео само окривљени Н.Ш., то се овај суд ограничио само на испитивање законитости одбране овог окривљеног дате на записнику о његовом саслушању у полицији, уз примену члана 604, ЗКП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 55/2014).

С тим у вези, а како је из списка предмета утврђено, приликом саслушања осумњиченог Н.Ш., сачињен је записник МУП РС ПУ Смедерево Ку 304/06 од 26.12.2006. године из ког произилази да је осумњичени приликом саслушања имао браниоца и да је поучен „о својим правима у кривичном поступку, пре свега о праву на браниоца, да није дужан да изнесе своју одбрану, нити да одговара на постављена питања“, те је по оцени овог суда, одбрана окривљеног Н.Ш. дата на наведеном записнику доказ који је прибављен у складу са тада важећим ЗКП, с обзиром на то да је окривљени имао браниоца који је стручно лице и да је поучен „о својим правима у кривичном поступку“, а што указује на то да су му приликом саслушања у полицији његова права прописана тада важећим чланом 13. ЗКП („Службени гласник РС“ бр.58/2004... 72/2009) била позната. Ово нарочито имајући у виду да је окривљени Н.Ш. том приликом искористио своје право да се брани ћутањем и да је предметни записник потписао без примедби. Овај суд је имао у виду да у наведеном записнику нема потписа записничара, али налази да је то технички пропуст који не утиче на законитост одбране окривљеног Н.Ш. дате на наведеном записнику, будући да је исти потписан од стране овлашћеног службеног лица, које је диктирало садржину записника.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости у вези истакнуте повреде закона из члана 438 став 2. тачка 1) ЗКП наводи и то да су судови морали из списка предмета да издвоје наредбу истражног судије Окружног суда у Смедереву Кри 65/06 од 09.11.2006. године, јер се иста не односи на предмет оптужења окривљеног Ђ.Р., а на основу те наредбе су прислушкиване и супруге окривљених М. и Р., које су биле сведоци у овом кривичном предмету, због чега бранилац сматра да су побијане пресуде засноване на незаконитом доказу.

Наиме, из списка предмета произилази да су у овом поступку издате две наредбе истражног судије Окружног суда у Смедереву Кри 65/06 од 09.11.2006. године, које су у свему издате у складу са тада важећим Законом о кривичном поступку, па су, по оцени овог суда, транскрипти разговора са бројева телефона који су били предмет надзора по наведеним наредбама у том смислу законит доказ, при чему је без утицаја чињеница да се наведене наредбе не односе на период из оптужења против окривљеног Ђ.Р., већ на период од два месеца после тога, као и то да су осим окривљених у овом поступку и друга лица водила комуникацију преко телефонских бројева који су по наредбама суда надзирани, због чега у списима предмета постоје и транскрипти њихових разговора.

Поред тога, бранилац истиче и то да судови у побијаним пресудама као доказ нису могли да користе извештај Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију у Београду број 79/1 од 15.02.2008. године, јер наведена установа нема квалификације и не налази се на списку сталних судских вештака из области коју је „наводно обрадила“, те извештај ове установе по оцени браниоца нема никакву доказну снагу, због чега бранилац сматра да су и у том смислу побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Изнети наводи браниоца окривљеног, по налажењу овог суда су неосновани, из разлога што је извештај Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију у Београду суд прибавио у складу са одредбама члана 114. тада важећег Закона о кривичном поступку, при чему, суд није у обавези да вештачење повери вештаку, односно установи који се налазе на списку сталних судских вештака, како то погрешно закључује бранилац окривљеног, а да ли ће прихватити дати налаз и мишљење, то је питање оцене доказа.

Из изнетих разлога, неосновано бранилац окривљеног Н.Ш. у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче и то да након укидања првостепене пресуде у поновном поступку веће није преслушало транскрипте телефонских разговора, а што је супротно члану 405. ЗКП. Такође, истиче и повреду закона из члана 428. став 2. ЗКП, наводећи да је ова повреда закона учињена у првостепеном и другостепеном поступку, те да је повређена и одредба члана 608. ЗКП, јер се првостепени суд након ступања на снагу новог Закона о кривичном поступку понашао као да тај закон није ступио на снагу, није одржао припремно рочиште и примењивао је одредбе законика који је престао да важи. Надаље, бранилац истиче и то да Виши јавни тужилац у Смедереву није навео разлоге из којих доказа се утврђују које чињенице, а на који начин је по оцени

браниоца дошло до повреде члана 15. став 2. ЗКП. Такође, бранилац наводи да је током поступка повређен и члан 16. ст. 4. и 5. ЗКП, јер судови нису засновали пресуду на чињеницама у чију извесност су уверени, те је у сумњи требало да реше у корист окривљених. Из свих изнетих разлога, бранилац сматра да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, јер суд у току главног претреса је неправилно применио, односно није применио наведене одредбе ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из чл. 15. ст.2, 16. ст. 4. и 5, 405, 428. ст. 2., 438. ст. 2. тачка 3) и 608. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Н.Ш. у овом делу оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, односно да је побијаним одлукама прекорачена оптужба, али у захтеву не наводи ниједан разлог због којег сматра да је побијаним пресудама учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка, због чега је овај суд оценио да захтев браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио јер нема законом прописан садржај.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.